

برک سبزنامه شماره ۲۱۶ بهرمان، رضاورزنده، حسن کسایی، ناصر اقلح، در افشاری

فیروزه امیر معز: (شعر عطار)

چشم بکشا، چشم بکشا که جلوه دلدار
به تجلی است از درود دیوار
این تاشا جو سگری کونی
لیس فی الدار غیره دیار

استاد حسن کسایی نغاتی در افشاری به یادگاری می نوازند.

فیروزه امیر معز: (شعر فرصت شیرازی)

دیدن روی تو و دادن جان مطلب ماست (۲) پرده بردار ز رخسار که جان بر لب ماست
(بت روی تو پرستیم و ملامت شویم) (۲) بت پرستی اگر اینست که این مذهب ماست

آقایان کسایی و ناصر اقلح به اتفاق نغاتی به یادگاری می نوازند.

دیدن روی تو و دادن جان مطلب ماست پرده بردار ز رخسار که جان بر لب ماست
(بت روی تو پرستیم و ملامت شویم) (۲) بت پرستی اگر اینست که این مذهب ماست
(شهرب می بالب شیرین تو ما را است حلال) (۲) بی خبر زاهد از این ذوق که در مشرب ماست

آقایان کسایی و اقلح بچنان به هم نوازی ادامه می دهند.

شهرب می بالب شیرین تو ما را است حلال بی خبر زاهد از این ذوق که در مشرب ماست
(نیت جزو صنف رخ و زلف تو ما را سخن) (۲) در همه سال و همه این قصه ی روز و شب ماست

آقای کسایی به تنهایی می نوازند و پس آقای اقلح به او ملحق می شود.

ادامه دکلمه:

(در تو یک یارب ما را اثر می نیست ولی) ۲
قدسیان را به فلک غلغله از یارب ماست
(خواسم تا که شوم بسته می قمر اکش گفت) ۲
فرصت این بس که سرت خاک سم مرکب ماست

فیروزه امیر معز: (شعر فرصت شیرازی)

با آنکه کس ز آتش عشقت چو مانوخت
بر مادت نسوخت ندانم چرا نسوخت
(جز آهین دل تو که دارد توان و تاب) ۲
دیگر دلی نماند که بر حال مانوخت
(این آتشی که در دل من از هوای تست) ۲
کی برگرفت شعله که مرغ هوای نسوخت
برند خرده سوز ملامت چرا کند
زاهد کز آتشی همه عمرش قبا نسوخت
در حیرتم که فی زچه از این نوانسوخت
دنی نوای عشق چو مطرب نمود ساز

استاد رضا ورزنده نغانی در افشاری می نوازند.

آواز شجریان: (شعر حافظ)

ما سر خوشان مست دل از دست داده ایم
بمراز عشق و بهمتش جام باده ایم
(بر مابسی کمان) ۲ ملامت کشیده اند
تا کار خود ز بر وی جانان کشاده ایم
پیر مغان ز توبه ما گر ملول شد
کوباده صاف کن که به عذر ایستاده ایم
کار از تومی رود مددی ای دلیل راه
انصاف می دیم که از ره فداه ایم
(چون لاله می بسین و) ۲ قبح در میان کار
این داغ بین که بردل خونین نهاده ایم
(گفتی که حافظ) ۲ این همه رنگ و خیال چیست
نقش غلط خوان که همان لوح ساده ایم

فیروزه امیر معز: (شعر عراقی)

(زیب که زد گاهت نو مید نکر دو باز) ۲
آن کس که به امیدی بر خاک درت افتد

این هم برگ سبزی بود تخمه دویش، علی نگهدار شما.

کوینده آقا ازادیو:

آنچه شنیدید برنامه شماره ۳۱۶ برگ سبز بود که با شرکت آقایان حسن کسایی، سیاوش بیدگانی
رضاورزنده و ناصر اقتراح تنظیم یافته، اشعار به ترتیب از عطار، فرصت شیرازی، حافظ و عراقی
آهنگ افشاری، کوینده فیروزه امیر معز.

مدت زمان برنامه ۲۷ دقیقه و ۲۵ ثانیه است.

توضیحات:

آنچه بدوستان صاحب‌دل تقدیم شد برگ سبز شماره ۳۱۶ بود که باین شماره به ثبت رسیده.
معرفی برنامه کامل و بدون نقص است و ترتیب اشعار برنامه به همانگونه که در معرفی آمده و کلمه
و خوانده شده. گفته شده و در کتاب ما خوانده شده که این برنامه در واقع اولین کار هنری استاد
محمد رضا شجریان در برنامه گه‌ماست، حتماً این بدین معنی است که قبلاً اجرا جرای در گه‌مای
رنگارنگ و یک شاخه گل و نیز گه‌مای تازه که از سری آخر برنامه ما بوده ایشان اولین برنامه را در برگ سبز اجرا کرده ولی از تاریخ دقیق اجرای آن
چیزی گفته نشده. ضمناً بد نیست که به این نکته اشاره شود که در برنامه ما هم کوناگون علاوه بر عنوان شجریان، عناوین بیدگانی، سیاوش و نیز
اردشیر بیدگانی دیده و شنیده شده و کمتر با نام محمد رضا شجریان در معرفی آمده، حال این
موضوع برای برخی سوال برانگیز بوده، و در این برنامه نیز با عنوان بیدگانی آمده.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی
کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می‌باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار ایشان بنماییم
زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی که جهت تصحیح و تکمیل این
مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا می‌کنم از طریق آدرس ایمیل Ashaghane1golha@gmail.com با
ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش